

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

amorē interius spūalr reficit. **P**riā est de^o s^z non assidue peccare volentiū. **D**ulcē
p̄sideratio bñificiā creatiōis, qz sic d^r: **G**enⁱ
1. fecit de^o hoīem ad imaginē et similitudi
ne suā. **S**cda ē p̄sideratio bñificiā rede
niōis Apoc. v. Redemisti ne^d in sang.t.

Tertia est p̄sideratio reuocatiōis, quia
de^o eū ad se reuocauit. j. Pet. ii. **D**e tene
bis vocauit nos in admirabile lumen suū.

Quarta ē p̄sideratio expectatiōis, quia
vīz eū mltro tpe expectauit. Esa. xxx. **E**x
peccat dñs ut misereat nři. **M**ulta ē p̄si
deratio illuminatiōis, qz vīz eū ad pñiaz il
luminauit. ps. Dñs illuminat cecos, i. pctō
res ut vilitatē suā videat. **S**exta est p̄si
deratio receptiōis, qz vīz dñs sic eum di
gnaf recipit ad misericordiā. **H**iere. vii. Reuer
tere ad me: t ego suscipiā te. **S**eptima
est p̄sideratio p̄missae gl̄ificatiōis, qz peni
tentib regnū celo p̄mittit Mat. viii. Pe
nitentia agite: app. cīm re. celoz. **I**ste p̄si
derationes panes dicunt qz refocillātā anī
mā vere penitentz dñi gustare faciūt diuin
nā bonitatē. Pisciculi aut pauci fm. Blof.
sunt sc̄i qz de fluctib sc̄eli erupti sūt: t ma
re turbulentū sustinuerūt qz exēplo suo p̄di
cīs p̄siderationib spūale dilectiōis sapo
rē supaddunt: t internā refectionē tribuūt.
Dicunt aut pisciculi p̄p̄ hūilitatē: s^z pau
ci copariatiōe maloz. qz Stultoz. infinit
est numer^o, puer. j. **L**ertiū est satiatiua
impletio, qz manducauerūt t saturati sūt:
t sustulerūt qd supererat de fragmentz septē
sporas. Nā p̄ septē dona spūsc̄i: t p̄ septē
siderationes sup̄positas satiaſ aia dulce
dinge dñe bonitas, ps. Tiaz esurietē satia
uit bonis. O, aut d^r pambī illis sup̄fuerūt
septē sporte: t ita plus sup̄fuit qz fuit a pñ
cipio siq̄t. qz qnto alīhs pdictis p̄sidera
tionib t exēplis sc̄oꝝ pl^r vt̄ ad refectionē
nē internā: tanto maiores t fortiores in eo
manēt: nec ex vīsu minuunt̄ crescut. Exē
plū habem^o i multe sanct^r qz p̄ deuotas ac
stas meditationes mirabilr, pfecerunt in
dei grā rōne feruent̄ desiderij qd i eis ac/
cendebat p̄ hmōi p̄siderationes Lu. vj. Be
ati qz eiu. qm saturabimi.

Lertiū ar. Iud. zc. Et notate qm de
parat^o spūale refectionē nob dare p̄
misericordiam suā dñi en verā pñiam agamus.
Nam ut d^r. xc. dist. Diaconi. in fine. Et d^r
pnia dis. j. Deus q. h. p̄t etiā. Disseretur

de^o s^z non assidue peccare volentiū. **D**ul
cē tū ḡ increpand^o erit qz hac refectione care
bit. Qz ye dicit lex. Qd p̄ me stat: mihi im
putari d^r. ss. de p̄trahenda emptione t ve
ditib. l. Hec vēditio. s. j. Lauete itaq; ne
sitatis silēs paupi famelico cui optima offe
runf cibaria: sed tergū vertit t recusat acci
pere. si ḡ fame moris sibi imputadū ē. Ex
pone notando illō de p̄se. dī. iii. Ne que^o
qz. Sicut sol equaliter sup oēs radiat: sic
gra dei sine acceptiōe p̄sonap̄ ecclālis oī
bus infundit.

Dñica. vii. post Trinitatis
Sermo. j.

A **H**ēdile a fal.
Dat. vii. Debitorē sumus non
carni ut fm carnem viuam^o. Si
em fm carne viixerit̄ mortem: si aut spū fa
cta carnis morti. viuet̄. Ro. vii. Multū
debem^o attēdere ut carnē spū subyiciam^o
qm̄ debitorē sum^o non zc. Ubi sunt tria
primū salutarē exhorta/ (notāda
tio. Debitorē sumus zc.

Scdm trāsgressiōis punitio. Si enim
fm carnem zc.
Lertiū executionis remuneratio. Si
aut spū zc. De pmo Gal. v. Spū ambu. t
desideria carnis nō pficiet̄. De scđo Ro.
vii. Prudentia carnis mors est. De scđo
Gal. v. Qui semi. i spū: d spū me. vitā et.
Attendite.

Drum^r ar. Lū attentio sit act^o prudē
tie: qstiones fiant de prudētia sic posite sc̄
dñica infra ocf. ascēsiōis dñi.
Secundū ar. Notandū qz multisūt no
stre salutē inimici. iō prudentia ē nob
miltū necessaria ut caueam^o. Jō monet do
min^r di. Attēdite. i. attēnti estore. In h
euāgelio instruens nos dñs ad cauēdū ab
bis que impedit in via salutē tria preci
pue proponit.

Prio p̄munitiōis instructionē.
Scdm iſtructiōis declarationē
Lertiū declarationis zclusionē
In h̄ ser. dicēdū d̄ pmo. l. de p̄munitiōis
iſtructiōe: cū d̄t Attendite a fal. p. q. ve.
ad vos i. ve. o. intr. aut sūt lu. ra. a fru. eorū
cog. e. Chrys. Quia dictū ē qz angusta est

Tertius ar. Aud. r̄c. Lætete itaq; yo etus pferre. Qd aut̄ p̄iculariter sub siltis
bis ne seducamini. Nam sic br̄.xviij. tuidineficus et yue spine et tribuli dixerat:
dis. In noie. Precaudū est futuris p̄dū, oñ dicit qñr vniuersalr̄ eñ vez cuin dic̄. Sic
lis. Et sic br̄.ff. de pactis. l. summa. Quilibz̄ dis arbor bona fructus bonos facit: mala at̄
debet, p̄ suis negotijs vigila. Nonne ca/ arbor malos fructus facit. Aug. deser. dñi.
uere solent vigilantes hois a seductorib; et fugere loca p̄iculosa. Et nonne meli esset
emperio considerare viciū rei empte an p̄ci
um solutū q̄ solueret postea, p̄ recuperati
one placitari seu in iudicio contendere. De
lius q̄ esset tentatū de delictis aut iniustis
ritus sunt charitas: gaudium: et p̄s. Sic ita
duiutis aut vanis honorib; cogitare cō/
q̄ patz q̄ vnaq̄q̄ arbor. l. voluntas hois:
plures h̄ mō deceptos fuisse et cauere peri
culū q̄ spe longe vite aut misericordia sequitur
de ppter talia offendere deū. Notandum illō
puer. x. Spes impioꝝ peribit. Et Sap. non pot eoꝝ simulatio diu celari. Seneca
vñ. Spes impioꝝ q̄sulanugo.

Dñica. viij. post Trinitatis
Sermo. ii.

Attendite ic.

Qui spū dei agunt: hi filii dei
sunt. Ro. viij. Hoc multū de/
bem̄ attrēdere qm̄ h̄ mltū est desiderabile
agi sc̄z a spū dei. Hoc em̄ est mltū delec/
tibile: hoc ē mltū honorabile et multū veile.
De pmo Ro. viij. Prudētia spūs vita et
par: q̄sc̄z est valde delectabil. De sc̄do. id
qd sequit. Hi filii dei sunt. Hoc em̄ ē ml/
ti honorabile. De tertio ps. Spūs tuus
bonus deducet me in terrā rectā r̄c.

Primo ar. Questio de prudētia. vbi
s. vñ. dñica infra oct. ascensionis.

Secundar. In p̄ce. r̄c. In h̄ aut̄ dic̄
dū de instructiōis declaratiōe: cū dic̄
Nunqđ colligunt̄ sp̄nis vuas r̄c. q̄sc̄z ibi/
cognoscet̄ seos. Ubi p̄ declaratiōe p̄mis̄
instructiōis tria ponunt̄.

Priro assimilatoria approbat̄.

Esc̄do certificatoria p̄firmatio.

Tertio cōminatoria p̄clusio

Priro r̄c. cum dic̄. Nunqđ colligunt̄ de spi/
v. aut̄ de tri. fi. Sic ois arbor bona bonos
fructus facit: mala aut̄ arbor fructus malos
facit. Chrys. Sicut spina vel tribulus ex
q̄cūs p̄t aculeos h̄z: sic et serui diaboli ex
q̄cūs p̄t cōsiderenf: iniqtas plenis. No
p̄nt q̄h̄mōi spine et tribuli ecclasticos fru

Qui sunt fructus q̄b; cognoscam̄ arborem
malā, dicit apls. Danifesta sunt opa car/
nis: q̄ sunt fornicatio: imundicia r̄c. Qui
vo sunt fructus q̄b; cognoscam̄ arborē bo/
one placitari seu in iudicio contendere. De
nā: idē apls oñdit dices. Fructus aut̄ sp̄i/
lius q̄ esset tentatū de delictis aut iniustis
ritus sunt charitas: gaudium: et p̄s. Sic ita
duiutis aut vanis honorib; cogitare cō/
q̄ patz q̄ vnaq̄q̄ arbor. l. voluntas hois:
plures h̄ mō deceptos fuisse et cauere peri
culū q̄ spe longe vite aut misericordia sequitur
de ppter talia offendere deū. Notandum illō
re videant̄ q̄ tñ. p̄ lucro vel. p̄ laude faciūt
puer. x. Spes impioꝝ peribit. Et Sap. non pot eoꝝ simulatio diu celari. Seneca
vñ. Spes impioꝝ q̄sulanugo.

Nemo pot̄ diu ferre p̄sonā fictā: cito in na/
turā suā recidunt̄ q̄b; vitas nō subest. Qui
aut̄ ex solidō nascunt̄: tpe ip̄o in meli p̄ft/
cunt. Notandum aut̄ circa pdicta q̄ p̄ vuaꝝ
intelligi pot̄ feruor vite actiue: et p̄ficū dul/
cedo vite p̄templatiue. **E**sc̄do p̄m̄ cer/
tificatoria confirmatio: cū dic̄ Non pot̄ ar/
bor mala fructus bonos facere: nec arbor
bona fructus malos facere. Istud in sensu
composito est intelligendū. Raban. Ho
ip̄e arbor bona vel mala d̄: ppter voluntat/
ē bona vel mala. Fructus aut̄ sunt opa que
nec bona male voluntatis p̄nt esse. nec ma/
la bone voluntatis. **T**ertio ponit̄ cōmi/
natoria consecutio: cū dicit Dis arbor q̄ n̄
facit fructū bonū excideſ et in ignē mitteſ
In quib; vñbis tangit̄ triplex misera repro/
bor conditio.

Prima est infructuosa dispositio: cū d̄.
Dis arbor q̄ n̄ facit fruct. bo.

Secunda est dānoſa ſepatio: q̄r excideſ. l. d̄.
terra vuentiu et a ſortio brōꝝ.

Tertia est dolorosa afflictio: q̄r in ignē
mitteſ. q̄r oīb; talib; dic̄ illud Dat. xxv
Ite maledicti in ignē eternū. O q̄ytile es/
ſet hoc ſep̄ attendere et attentissime p̄ſi/
derare. **E**xemplū. Cū maḡ iordan̄ r̄c
Vides in ſabbō pasche.

Terti ar. Aud. r̄c. Forte dicitis. Et
Si peccam̄ qñc̄z: tñ mltā bōa facim̄
S; ego dico yob. Etsi bona ex genere fa/
citis: nulli tñ meritū ſunt q̄dū eſt: i p̄tō
mortali. q̄r ſic d̄. j. q. j. Fert. Fructus p̄ducit
ab arboře cui radix ē ſecta: ē ſecta. Ad h̄
facit q̄d notaſ instituta de ſtatu hominū;